

Arrest

nr. 38 413 van 9 februari 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 13 november 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 december 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. DIMONEKENE-VANNESTE loco advocaat I. TWAGIRAMUNGU en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 28 april 2008 het Rijk binnen en diende op 6 mei 2009 een derde asielaanvraag in. Op 13 oktober 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Somalische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Kismayo en te behoren tot de Majertein-clan (< Darod).

Op 28 april 2008 diende u een eerste asielaanvraag in, bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd door het Commissariaat-generaal genomen dd. 14 oktober 2008. Op 2 november 2008 diende u bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep in tegen deze

beslissing doch de beslissing van het Commissariaat-generaal werd gehandhaafd bij arrest van 6 februari 2009. U keerde niet naar uw land van herkomst terug.

Op 4 maart 2009 diende u een tweede asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Een beslissing tot weigering van inoverwegingname van deze asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken genomen op 6 maart 2009. U keerde niet naar uw land van herkomst terug. Op 6 mei 2009 diende u een derde asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uit uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 18 mei 2009) en het Commissariaat-generaal (dd. 29 juni 2009) blijkt dat u de verklaringen die u in het kader van uw eerste asielaanvraag aflegde wenst te wijzigen. U verklaarde namelijk dat u tijdens uw eerste twee asielaanvragen in België geheel bedrieglijke verklaringen aflegde in verband met uw identiteit en asielrelaas. Tijdens uw derde asielaanvraag verklaarde u Abdillah Abdulkadir Ally te heten, geboren te zijn op 5 februari 1979 te Kismayo en tot de clan Majertein (< Darod) te behoren. U verklaarde opgegroeid te zijn in Kismayo. In 1991 stierf uw moeder een natuurlijke dood en trok u in bij uw tante Nimco Abdullahi Hussein Ali en uw nonkel Daxur Maxamed Shircwa. In 1991 vluchtte president Siad Barre die net als u Darod was. Soldaten van krijgsheer Farah Aideed kwamen naar de woning van uw tante Nimco Abdullahi Hussein Ali en uw nonkel Daxur Maxamed Shircwa en vielen hen aan. Uw nonkel en enkele aanwezige gasten werden geslagen. Hierop vluchtte u onmiddellijk met uw tante Nimco Abdullahi Hussein Ali, nonkel Daxur Maxamed Shircwa en hun 2 kinderen naar een vluchtelingenkamp in Liboya (Kenia). Jullie verbleven ongeveer 1 jaar in het vluchtelingenkamp en in 1992 trokken jullie naar Nairobi (Kenia) alwaar jullie enkele maanden vertoefden. In 1993 verhuisden jullie naar Kapiri Mposhi (Zambia) alwaar jullie verbleven tot eind 1994. In 1995 trokken jullie naar Johannesburg (Zuid-Afrika) en even later, eveneens in 1995, reisden jullie door naar Kaapstad (Zuid-Afrika). In 1995 werd uw vader in Mogadishu gedood door militieleden van krijgsheer Aideed. In 1997 verliet u het huis van uw tante Nimco Abdullahi Hussein Ali omdat u problemen had met uw nonkel Daxur Maxamed Shircwa die u niet behandelde zoals hij zijn eigen zonen behandelde. U begon te leven als dakloze. In 2001 werd iemand vermoord door een dakloze en hierop wilde de politie de daklozen verjagen. U werd gearresteerd en meegenomen naar het politiekantoor alwaar ontdekt werd dat u geen identiteitskaart bezat. U werd meegenomen naar de immigratiediensten alwaar uw vingerafdrukken werden genomen en u asiel aanvraagde. Uw asielverzoek werd in 2001 in aanmerking genomen en u verkreeg een tijdelijk verblijf. In april 2002 verkreeg u asiel in Zuid-Afrika. U trok naar Belleville omdat daar veel Somaliërs wonen. Twee dagen na uw aankomst in Belleville ontmoette u een oude man, Yasin Ali Dalab, die uw tante Nimco Abdullahi Hussein had gekend. Hij vertelde u dat uw tante Nimco Abdullahi Hussein in 1998 overleden was. Yasin Ali Dalab bood u een job aan en in 2002 begon u te werken als kelner in zijn restaurant Ali's Take Away. Echter, in 2002 kreeg u problemen met Mohamad en Kooshin, de 2 zonen van Yasin Ali Dalab. Mohamad en Kooshin rookten marihuana, stalen geld van het restaurant en waren incompetent. U verhinderde dat Mohamad en Kooshin geld stalen uit het restaurant waarop ze u begonnen te pesten. Eind 2003 vertelde u aan Yasin Ali Dalab dat u de pesterijen van zijn zoon niet meer aankon en dat u uw job in het restaurant zou verlaten. In 2003 verhuisde u naar East London in de provincie Eastern Cape. Eind 2003 opende u samen met 3 vrienden een winkel. U werd mede-eigenaar van de winkel. U huurde tevens een huis samen met deze 3 zakenpartners. Eind 2003, één week na de opening van de winkel, werd uw winkel overvallen. Stamleden van de Xhosa richtten een wapen op u en stalen geld uit de kassa en belwaardes voor de gsm. In 2005 kwam een klant van de Xhosa-stam een kaart met belwaarde kopen voor haar gsm. Echter, gezien de klant driemaal de verkeerde code intypte werd haar kaart geblokkeerd. De klant kwam boos de winkel binnen, vloekte, schold u uit en beschuldigde u er van slechte of valse kaarten met belwaarde te verkopen. Ze voegde er aan toe dat de Somaliërs naar Zuid-Afrika komen om geld te stelen. U repliceerde tegen de klant dat u de klantendienst van de gsm-operator diende te contacteren gezien haar kaart geblokkeerd werd omdat ze driemaal een foute code intoetste. De klant liet de kaart achter in uw winkel en stapte naar de politiediensten. De volgende dag kwamen 4 politiewagens naar uw winkel. Eén van uw werknemers verklaarde dat de ontevreden klant een verwant had die politieman was. Eveneens kwamen betogers naar uw winkel met slogans dat jullie moesten inpakken en wegwezen. De politie beschermde de demonstranten. Vervolgens sloot u de winkel en stapte u naar het politiekantoor. De politie verklaarde dat ze de demonstranten steunde in hun protest en de demonstranten kwam beschermen omdat ze dachten dat u de demonstranten zou slaan. U keerde huiswaarts. De volgende dag kwam de echtgenoot van de ontevreden klant naar uw winkel om zich te excuseren voor het gedrag van zijn vrouw. Jullie aanvaardden de excuses. In 2007 vroeg een vriend, Yusuf Ali Shire, u de helft van zijn winkel in Kaapstad te kopen en aldus mede-eigenaar te worden. Het betrof een winkel in snacks en sigaretten en u onderhandelde met Yusuf Ali Shire. U besloot naar Kaapstad te reizen en op 5 juli 2007 nam u de trein. Op de trein werd u aangevallen door boefjes die u beroofden van uw gsm en portefeuille. U stapte naar het veiligheidspersoneel van de trein

doch de veiligheidsbeambte repliceerde u dat hij niets kon doen want dat de boefjes wapens hadden en hij slechts peperspray bezat. De trein stopte aan de halte Stellenbosch en de boefjes konden ontkomen. Uw zakenafpraak werd geannuleerd dus u keerde huiswaarts. U besloot het openbaar vervoer te vermijden en kocht een Fiat Uno aan op 25 juli 2007. U werd mede-eigenaar van de winkel in Stellenbosch. Op 23 augustus 2007 was u paraffine gaan aankopen toen winkel te East London aangevallen werd door 6 criminele en xenofobe Xhosa-mannen. Uw zakenpartner Idriss werd met een mes gestoken en uw zakenpartner Farah Abdi werd neergeschoten. De Xhosa-personeelsleden van de winkel werden opgesloten in de achtertuin van het handelspand. U werd door de politie opgebeld toen u halverwege was om paraffine aan te kopen en er werd u gevraagd terug te keren naar de winkel omdat er iets ergs plaats gevonden had. U keerde terug naar de winkel en vernam dat Idriss en Farah Abdi reeds afgevoerd werden met bde ziekenwagen. De Xhosa-personeelsleden werden ondervraagd en één onder hen verklaarde dat hij één van de aanvallers herkend had. In september 2007 werden 2 vermoedelijke daders van de aanval gearresteerd. De Xhosa-werknemer werd door de politie uitgenodigd hen te komen identificeren en hij slaagde erin één dader te identificeren. Ook Idriss en Abdi Farah werden uitgenodigd de 2 arrestanten te komen identificeren. U leefde in angst gezien er 6 aanvallers waren en er slechts 2 mogelijke daders gearresteerd werden. Ook kwamen Xhosa-jongeren soms stenen door de vensters gooien omdat ze vreemdelingen haten. U besloot dat u niet veilig was. U en uw zakenpartners besloten de winkel te verkopen en elk jullie eigen weg te gaan. In oktober 2007 verkocht u de winkel te East London. U had geen hoop meer om ginds nog te leven en dacht aan een manier om het land te verlaten. U trok naar Kaapstad. U was nog steeds mede-eigenaar van de winkel in Stellenbosch. Midden november 2007 werd u opgebeld door Yusuf die u meldde dat uw Fiat Uno gestolen werd. De politie stelde een proces-verbaal op doch de dieven werden nooit opgespoord. U reisde verder naar Johannesburg. In maart 2008 wandelde u naar uw hotel in Johannesburg wanneer u op straat door u onbekende zwarte mannen overvallen werd. Uw horloge, gsm en 100 ZAR werden gestolen. U verloor uw vertrouwen in Zuid-Afrika. Op 23 april 2008 nam u in Johannesburg een vlucht van Ethiopian Airlines en reside u naar Addis Ababa (Ethiopië). Vervolgens nam u een vlucht van Ethiopian Airlines en arriveerde u op 24 april 2008 in Brussel (België). U legde ter staving van uw derde asielaanvraag volgende documenten neer: een Asylum Seeker Temporary Permit uitgegeven door de Republic of South Africa te Cape Town dd. 5 december 2001, een Formal Recognition of Refugee Status in the RSA uitgegeven door de Republic of South Africa te Cape Town dd. 22 april 2002, een Formal Recognition of Refugee Status in the RSA uitgegeven door de Republic of South Africa te Cape Town dd. 15 september 2006, een brief uitgegeven door het Departement van Binnelandse Sake, Republic of South Africa, Cape Town Refugee Office te Cape Town dd. 22 april 2002, een brief uitgegeven door het Departement van Binnelandse Sake, Republic of South Africa, Cape Town Refugee Office te Cape Town dd. 15 september 2006, een Traffic Register Number Certificate uitgegeven door de Republic of South Africa te Stellenbosch dd. 1 augustus 2007, een Certificate of Registration in respect of Motor Vehicle uitgegeven door de Republic of South Africa te Stellenbosch dd. 1 augustus 2007, een Cash Receipt voor de aankoop van een Fiat Uno uitgegeven dd. 25 juli 2007 en 4 persoonlijke foto's.

B. Motivering

Er dient er te worden opgemerkt dat uw verklaringen en de nieuwe elementen die u in het kader van uw derde asielaanvraag voorlegde onvoldoende blijken te zijn om een "vrees voor vervolging" zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat de verklaringen die u met betrekking tot uw identiteit, uw herkomst, de door u ondergane vervolging en het tijdstip van vertrek uit Somalië aflegde tijdens uw eerste asielaanvraag volkomen afwijken van de gegevens die u hieromtrent verschaftte tijdens uw derde asielaanvraag.

U verklaarde tijdens uw derde asielaanvraag dat u tijdens uw eerste en tweede asielaanvraag zowel voor de Dienst Vreemdelingenzaken als voor het Commissariaat-generaal bedrieglijke verklaringen aflegde in verband met uw identiteit, reisweg en asielrelaas (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken dd. 18 mei 2009, punt 36 en gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 29 juni 2009, p. 14). Zo verklaarde u tijdens uw eerste en tweede asielaanvraag in België dat u Abdullahi Abdi Ali heette (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken dd. 19 mei 2008, punt 1 en 2), dat u geboren werd op 5 februari 1984 (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken dd. 19 mei 2008, punt 4), dat u woonachtig was te Ras Kamboni van 1985 (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 18 juni 2008, p. 2) tot 25 april 2008 (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken dd. 19 mei 2008, punt 34), dat u behoorde tot de minderheidsgroep Bajuni (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 18 juni 2008, p. 3) en dat u Somalië verliet op 25 april 2008 (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken dd. 19 mei 2008, punt 34)

omdat u vreesde gedood te zullen worden omdat u zich verzette tegen een gedwongen inlijving door de UIC (United Islamic Courts) (zie weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dd. 14 oktober 2008). U legde tijdens uw eerste asielaanvraag voor de Dienst Vreemdelingenzaken tevens een Somalische identiteitskaart voor (zie informatie in administratief dossier) en bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een geboorteakte voor die de door u beweerde identiteit diende te staven (zie arrest RVV nr. 22828). Tijdens uw derde asielaanvraag voor de Belgische asielinstanties verklaarde u echter dat u Abdillah Abdulkadir Ally heette (verklaring Dienst Vreemdelingenzaken dd. 18 mei 2009, punt 36), dat u geboren werd op 5 februari 1979 (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 28 juni 2009, p. 2) dat u woonachtig was te Kismayo van uw geboorte tot 1991 (p. 2), dat u behoorde tot de Majertein-clan (< Darod) (p. 6), dat u Somalië om clangebonden redenen verliet in 1991 (p. 2) en vervolgens verbleef in Kenia (p. 2), Zambia (p. 3) en in 1995 naar Zuid-Afrika trok (p. 4).

Uit het voorgaande blijkt dat u gepoogd heeft om de Belgische autoriteiten te misleiden. Door dergelijke uiteenlopende verklaringen af te leggen maakt u het de Belgische autoriteiten ook onmogelijk om te beoordelen of u werkelijk in aanmerking komt voor het vluchtelingenstatuut of voor subsidiaire bescherming. Er bestaat immers geen enkele zekerheid over uw nationaliteit, identiteit, herkomst, clantoebehoren, profiel (burger of strijder), vervolging of tijdstip van het verlaten van uw land van oorsprong.

Bovendien kan erop worden gewezen dat u het statuut van vluchteling werd verleend in Zuid-Afrika.

U verklaarde tijdens uw derde asielaanvraag in België dat u in april 2002 asiel verleend werd door de Zuid-Afrikaanse autoriteiten (gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 29 juni 2009, p. 6) en dat u sindsdien een verblijfsvergunning bezit die om de 2 jaar hernieuwd wordt (p. 13). U verklaarde dat u Zuid-Afrika verliet op 23 april 2008 (p. 4) en u diende een eerste asielaanvraag in in België op 28 april 2008 hoewel uw vluchtelingenkaart uitgereikt door de Zuid-Afrikaanse autoriteiten nog steeds geldig was en een geldigheidsduur had tot september 2008 (p. 13). Met deze vluchtelingenkaart kon u legaal in Zuid-Afrika verblijven en probleemloos diverse handelspraktijken uitoefenen. Uw erkenning als vluchteling van Somalische oorsprong door de Zuid-Afrikaanse autoriteiten in 2002 doet geen afbreuk aan de volstrekt uiteenlopende verklaringen die u in het kader van uw eerste en derde asielaanvraag (respectievelijk in 2008 en 2009) in België aflegde, vermits de Zuid-Afrikaanse autoriteiten hun beslissing wellicht baseerden op partiële informatie van uw kant en niet beschikten over de opeenvolgende en uiteenlopende verklaringen die u ten aanzien van de Belgische asielinstanties aflegde.

Voor wat betreft de door u aangehaalde problemen in Zuid-Afrika kan het volgende worden opgemerkt.

U verklaarde dat u in 2003 beroofd werd in uw winkel door stamleden van de Xhosa (p. 8) en dat u in verband met deze aanval beroep deed op de Zuid-Afrikaanse politiediensten (p. 8). U verklaarde voorts dat u na de aanval in 2003 geen problemen meer kende (p. 8) tot u in 2005 problemen kreeg met een ontevreden klant (p. 8). Wat betreft de problemen die u verklaarde gehad te hebben met de klant en haar medestanders/demonstranten (p. 8-9) verklaarde u dat u op het politiekantoor uw versie van de feiten kon geven (p. 9), dat vervolgens de echtgenoot van de ontevreden klant u zijn excuses kwam aanbieden (p. 9) en dat u de excuses aanvaardde (p. 9). Wat betreft de problemen die u verklaarde gehad te hebben op 5 juli 2007 en waarbij u beroofd werd door boefjes op de trein (p. 9-10) verklaarde u dat de enige reden van de aanval roof was (p. 10) en dat u beroep deed op de privéveiligheidsbeambten van de spoorwegen (p. 10). Wat betreft de aanval dd. 23 augustus 2007 (p. 10) op uw handelspartners (p. 10) en in uw afwezigheid (p. 11) kan gezegd worden dat de politiediensten ter hulp schoten (p. 11) en dat een aantal van de daders achteraf geïdentificeerd en gearresteerd werden door de Zuid-Afrikaanse autoriteiten (p. 11-12). Wat betreft uw verklaring dat midden november 2007 uw auto werd gestolen (p. 12) beweerde u dat u de politie opbelden en dat ze een proces-verbaal opstelden (p. 12). Wat betreft uw verklaring dat u in maart 2008 beroofd werd van geld, gsm en horloge (p. 12) door u onbekende zwarte mannen (p. 13) kan gesteld worden dat u enerzijds de daders niet nader kan toelichten en dat het motief klaarblijkelijk roof was. U vermeldde met betrekking tot enkele van deze feiten dat deze door racisme tegen buitenlanders waren ingegeven. Met name voor wat de aanval door Xhosa op uw winkel eind 2003 betreft verklaarde u deze geïnspireerd was door racistische motieven, omdat de Xhosa buitenlanders haten (p. 8). Ook met betrekking tot de twist met de Xhosa-vrouw wiens belwaardekaart werd geblokkeerd verklaarde u dat zij zei dat jullie Somaliërs naar Zuid-Afrika kwamen om hun geld te stelen (p. 8), hetgeen evenzeer wijst op de racistische ondertoon van het conflict. Tenslotte verklaarde u dat de aanval op uw winkel door Xhosa-mannen op 23 augustus 2007 volgens u ook geïnspireerd werd door vreemdelingenhaat (p. 11). U verklaarde dat u geen vertrouwen meer had in het land Zuid-Afrika (p. 13) en dat u geen hoop meer had om ginds nog te leven (p. 12) en dat u daarom

het land verliet. U verklaarde dat u geen vertrouwen meer had in het land Zuid-Afrika (p. 13) en dat u geen hoop meer had om ginds nog te leven (p. 12). Daarop verliet u het land.

Niettemin blijkt uit uw eerder vermelde verklaringen dat u voor wat de door u aangehaalde geweldplegingen betreft meermaals beroep deed op de Zuid-Afrikaanse autoriteiten (i.c. op de politie en op de veiligheidsdiensten van de spoorwegen) en dat deze bovendien inspanningen deden om uw klachten au sérieux te nemen en de daders van de geweldpleging desgevallend te arresteren. Hieruit blijkt dat de Zuid-Afrikaanse autoriteiten u bescherming boden wanneer u hen hierom verzocht.

Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat ten gevolge van racistisch geïnspireerde geweldplegingen vanwege vooral Zuid-Afrikaanse tegen Somalische handelaars maatregelen werden getroffen om dergelijke geweldplegingen in de toekomst tegen te gaan. Met dat doel vonden onderhandelingen plaats tussen de Zuid-Afrikaanse politie en lokale en Somalische winkeliers, die op 17 augustus 2009 resulteerden in een akkoord tussen Zuid-Afrikaanse en Somalische winkeliers (zie informatie in het administratief dossier).

Uit beide hogervermelde vaststellingen, alsook uit het feit dat u het statuut van vluchteling werd verleend in Zuid-Afrika en internationale bescherming genoot op het moment dat u Zuid-Afrika verliet kan worden besloten dat u bezwaarlijk kan gewagen van een "vrees voor vervolging" of een risico op het "lijden van ernstige schade" bij terugkeer naar Zuid-Afrika.

De door u voorgelegde Asylum Seeker Temporary Permit uitgegeven door de Republic of South Africa te Capetown dd. 5 december 2001, de door u voorgelegde Formal Recognition of Refugee Status in the RSA uitgegeven door de Republic of South Africa te Cape Town dd. 22 april 2002, de door u voorgelegde Formal Recognition of Refugee Status in the RSA uitgegeven door de Republic of South Africa te Capetown dd. 15 september 2006, de door u voorgelegde brief uitgegeven door het Departement van Binnelandse Sake, Republic of South Africa, Cape Town Refugee Office te Cape Town dd. 22 april 2002, de door u voorgelegde brief uitgegeven door het Departement van Binnelandse Sake, Republic of South Africa, Cape Town Refugee Office te Cape Town dd. 15 september 2006, de door u voorgelegde Traffic Register Number Certificate uitgegeven door de Republic of South Africa te Stellenbosch dd. 1 augustus 2007, de door u voorgelegde Certificate of Registration in respect of Motor Vehicle uitgegeven door de Republic of South Africa te Stellenbosch dd. 1 augustus 2007 en het door u voorgelegde Cash Receipt voor de aankoop van een Fiat Uno uitgegeven dd. 25 juli 2007 doen geen afbreuk aan bovenstaande argumentatie gezien niet getwijfeld wordt aan uw bewering dat u in Zuid-Afrika het vluchtelingenstatuut werd verleend. De door u voorgelegde 4 persoonlijke foto's wijzigen niets aan het voorgaande aangezien deze foto's geen bewijs vormen van het door u afgelegde persoonlijke asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing een schending uitmaakt van:

- Artikel 1 A 2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen;
- Artikelen 48/2 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen".

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Verzoeker voert in het kader van zijn derde asielaanvraag een geheel andere identiteit aan die hij thans ondersteunt door documenten aangaande zijn erkenning als vluchteling in Zuid-Afrika: een 'Asylum Seeker Temporary Permit' uitgegeven door de Republic of South Africa te Capetown d.d. 5 december 2001, een 'Formal Recognition of Refugee Status in the RSA' uitgegeven door de Republic of South Africa te Capetown d.d. 15 september 2006 en een brief uitgegeven door het Departement van Binnelandse Sake, Republic of South Africa, Cape Town Refugee Office te Cape Town d.d. 15 september 2006. Het verzoekschrift benadrukt dat niet kan worden getwijfeld aan verzoekers erkenning als vluchteling door Zuid-Afrika in april 2002. Verzoekers verklaringen in het kader van zijn derde asielaanvraag aangaande zijn erkenning in Zuid-Afrika stemmen overeen met de neergelegde documenten waardoor de Raad verzoekers vluchtelingenstatus in Zuid-Afrika voldoende overtuigend vindt.

3.2.1. Verder blijkt uit de neergelegde Formal Recognitions of Refugee Status in the RSA en uit verzoekers verklaringen dat hij nog een verblijfsrecht in Zuid-Afrika had toen hij in België voor de eerste maal asiel aanvroeg en dat hij na twee jaar zijn verblijfsrecht kon laten verlengen (zie gehoorverslag CGVS, p.13).

3.3. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij in Zuid-Afrika meermaals slachtoffer werd van xenofob geweld (zie gehoorverslag CGVS, p.8 en 11). Verzoeker heeft volgens zijn verklaringen naar aanleiding van deze incidenten telkens beroep gedaan op de politiediensten en de veiligheidsdiensten van de spoorwegen (zie gehoorverslag CGVS, p.8-12). Deze klachten werden met ernst behandeld en de politie heeft de nodige inzet geleverd om de daders te vatten. Verzoekers verklaringen zijn gestaafd met documenten, foto's over de verwondingen van een collega en bewijzen over zijn handelspraktijk en de aankoop van een Fiat Uno in 2007.

3.4. Uit de informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat de lokale bewoners zich in hun levensvoorziening bedreigd zagen toen vooral de Somali immigranten en vluchtelingen ook kleine winkels hebben opgestart in dagelijkse goederen. Naar aanleiding hiervan zijn racistische aanvallen uitgevoerd tegen vooral de Somali gemeenschap. Gezien de ernst en de omvang van deze racistisch geïnspireerde gewelddaden hebben de Zuid-Afrikaanse autoriteiten maatregelen getroffen om Somalische handelaars in de toekomst te beschermen. Uit het administratieve dossier blijkt eveneens dat in dit kader onderhandelingen hebben plaatsgevonden tussen de politiediensten en de Somalische handelaars. Op 17 augustus 2008 bereikten beide partijen een akkoord. Verzoeker legt ter terechtzitting bijkomende internetinformatie neer waaruit blijkt dat het xenofob geweld in januari 2010 was opgeflakkerd in de Western Cape Province naar aanleiding van de dood van een 20-jarige man. De politie is opnieuw tussengekomen, de Somali werden in de politiekantoren in bescherming genomen en speciale interventie-eenheden patrouilleerden in de wijken met Somali handelaars (zie Xenophobic violence flares in South Africa: police... en Somali immigrants have been the target of xenophobic attacks in South Africa).

3.5. Verzoekers verklaringen zijn geloofwaardig en kaderen in de objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier over de problemen van de Somalische zakenlui in Zuid-Afrika. De documenten ondersteunen verzoekers relaas, maar leveren geen bewijs voor het bestaan van een "vrees voor vervolging" in de zin van het vluchtelingenverdrag. Immers verzoeker kan zich beroepen op de bescherming van de Zuid-Afrikaanse autoriteiten die de etnische problemen tussen de Xhosa en de Somali ernstig nemen en daadwerkelijke en effectieve beschermingsmaatregelen hebben genomen. Zo kunnen de Somali terecht in politiekantoren en worden de winkels en de huizen van Somali aanhoudend beschermd. Verzoeker weerlegt overigens in het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing niet, noch de informatie waarop deze steunde.

3.6. De situatie in Zuid-Afrika is zeker complex doch er kan niet zonder meer gesteld worden dat de autoriteiten de bescherming van alle inwoners van het land waaronder ook de immigranten en vluchtelingen niet ernstig nemen. Het is binnen de beoordeling van de vluchtelingenconventie niet redelijk te verwachten dat de bescherming door de nationale autoriteiten van de ingezetenen van een land totaal en onafgebroken is. De bescherming tegen arbitraire daden of xenofobe acties zijn bijzonder moeilijk en verzoeker geeft in de ter terechtzitting neergelegde informatie zelf aan dat zijn bezorgdheid

gedragen wordt door de nationale autoriteiten. Verzoeker toont niet aan in Zuid-Afrika systematisch en persoonlijk vervolgd geweest te zijn in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Noch toont hij een reëel risico op ernstige schade aan bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is. Verzoeker kon beroep doen op nationale bescherming en heeft deze ook gekregen. Verzoekende partij toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK